

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoieală.

RETRAGEREA D-LUI AURELIAN DIN POLITICĂ

D. P. S. Aurelian *caterisit* (fiind-că e P. S.) de la minister se va retrage din viața politică. D-sa se va ocupa pe viitor cu agricultura, horticultura, silvicultura, viticultura, piscicultura, etțeterocultura, la moșia d-sale Degerații.

Să fii *pirlit* în politică și totuși să ajungi la *Degerații* : ce ironie !

SUBIECTE DE VARĂ

CĂLDURILE

— Cald e dom'le!

— Teribil!

Iată un mic dialog pe care 'l auzi la fie-care pas și pretutindeni, în tramvay, pe stradă, la berărie ori prin alte loca-luri, primele cuvinte ale or-cărei conver-sații, adese-ori singurul subiect al celor cari nu prea au ce să-și spună.

Lucrul de alt-fel e vechi: buletinul atmosferic a salvat multe situații critice.

De-o pildă, închipuiți-vă pe un tinăr stingaci și ne prea avînd *liisaj diu mond*, rămas singur cu o jună damicelă, — fie saū nu cu ochi de gazelă, — moment atit de așteptat de tinărul amoretat. Cît a suspinat el după această clipă de sin-gurătate în care să-i poată face declara-țiunea pe care inima și «micul epistolar» i-au dictat-o de atita vreme! Și cu toate astea minutele trec, «maman» are să reintre în salon, și tinărul se învîrtește pe scaun, se uită în tavan, nu știe cum să-și plaseze mîinile, și ncurcă picioarele prin scaun, înghite în sec, se mai uită afară, — ș'apoi, după anotimp, — de și mai ales vara pe căldură, se 'ntimplă înflăcărări d'astea amoroase, — zice 'necat:

— Cald e azi! Or, — ce timp fru-mos! etc.

Tinăra răspunde: și ghița s'a topit, fe-nomen foarte explicabil, căci cum ar re-sista acest ingredient răcoritor la atita căldură.

Adese-ori însă, unii, foarte în deficit cu deșteptăciunea, cum am zice adică ceva a la colaboratorii *Patriotului* ori «in-telectualii» takismului, au făcut-o boacăna de tot cu sistemul d'a începe o conver-sație, vorbind de timp. Așa se pove-ștește că un tinăr — regretăm că nu-i cu-noaștem numele pentru că 'i-am oferi prilejul să și'l vadă în curînd înscris la locul de onoare, în registrele unei aso-ciații, politice oare-care, — se găsea de asemenea foarte perplex că nu știe ce să spue și cum s'o 'nceapă în cercul de dom-nișoare în care se afla. De-odată își a-duce aminte de un sfat prietenesc: să vorbească despre timp. Era în toiul ve-rei, și cum steteau în balcon, aruncîndu-și ochii pe firmament, exclamă:

— De mult n'a nins!

Efectul a fost miraculos. Tinărului i se păru că a și venit iarna, căci după o clipă sudoarea care-i eșise la rădăcina pă-rului, era din cele mai înghețate. Vezi că se puseseră fetele alea pe un ris! Ce ris!

Or, — ca să revenim la subiect, tre-bue să recunoaștem că de data asta este destul de justificat dialogul de care vor-bim mai sus.

Avem de cită-va vreme în București o căldură în stare să înfierbinte pînă și pe cei cari să laudă că rămîn reci la ori-ce. Zilele sunt chiar mai călduroase ca felițările de anul-noū, o blană de samur, ori o casă incendiată; e atit de

cald în cit pînă și creditorii te salută cu căldură, stringerile de mîsă nu pot să fie de cit din cele mai calde și lucrul cel mai neînsemnat nu poți să spui că nu-ți ține de cold.

E-o 'ntreagă transformare: toți se in-călzesc contra voinței lor, toți se înfier-bintă, nimeni nu se mai poate plinge că suntem oameni sceptici, fără căldură 'n noi.

Nimic nu te mai poate lăsa rece, — nici chiar ocările unui adversar nevred-nic de tine, și răceala este un ideal pe care ai vrea s'o întilnești pretutindeni a-cum, pe cînd altă-dată te-ar fi supărat.

Și fatal este ca și toate gusturile să se schimbe după împrejurare. E logic dar ca toată lumea să alerge după pîne rece, iar cea caldă să fie privită cu o-roare; spectacolele cari să-ți înghețe singele în vine trebuie să fie din cele mai căutate, iar frigurile socotite ca o bine-cuvîntare, cu condiție firește să nu fie și ele cu călduri.

Așa fiind, se 'ntelege de ce pimnițele trebuie să fie preferate saloanelor chiar cu rizicul de a eși răciți din cele d'intiū; o soacră — ființa cea mai rece, — unei calde iubite; polul nord, celui de aur. Numai creditorii rămîn și în această o-cazie cea mai stupidă instituție: numai dinșii, pe această vreme de călduri saha-riene, au nerușinarea să-ți ceară bani ghiată!

* * *

Pentru a ne opri de-o cam-dată în a-cest studiū, asupra căruia va fi locul și vremea, mai ales vremea, ca să revenim, nu putem de cit să exprimăm admirația noastră d-lui nea Iancu Brătescu și ce-lor-l'alți alcoolști ai săi pentru talentul care'l au d'a fi tot-d'a-una răciți, pe tim-pul ăsta cînd căldurile fac atitia poeți, disperați, redactori la *Patriotul*, și alte numeroase victime.

Graur.

STIL DE PORTĂREL

Intr'un anunț publicat în ziarul «Drep-tatea» din Severin de d-nii I. Bălăcescu, portărel, și Al. I. Popescu, secretar, citim:

«Una minghinea pe ladă de lemn acoperită cu tabla de fier, usată, însă în stare bună, cu ușile sparte.

«Un Bormașin pentru îngăurit cu un posta-ment de lemn, usat, în stare bună.»

Ce fel de minghinea în stare bună o fi aia dacă-i uzată și cu ușile sparte?

Asta ar veni așa; un om bătrîn, ofticos, ciung și olog, dar om foarte sănătos.

In ceea ce privește Bormașinul (?) nu ne putem dumeri asupra unui punct: pe el îl îngăurește (?) postamentul de lemn, saū cum?

RĂPIREA LUI FIRMILIAN

Telegramele au anunțat că mitropolitul Firmilian a fost răpit de la Ueskub, nu se știe de cine.

Bine bre, înțelegem să furî o preoteasă saū o fată de popă, dar să furî un popă!?

Tureii și bulgarii ăștia au ciudate obi-ceiuri.

JOS ARTA!...

(FRAGMENT)

...Cauți muzica în game
Parfumate și cochete
Ce pornesc din buduare
De viori saū clarinete?

În acorduri elegante
Din vr'un mindru pianino?
...Armonii mai fericite-s
În Natură — colo vino!

Zvon de frunze, zvon de apă,
Țiriit prelung de greer,
O, întrec cu mult în farmec,
Muzica lui Meyerbeer!

Și de-i cold și de e dulce
Vr'un concert de Frescobaldi,
Însă cîntecul de mierle
Mult mai dulce, mult mai cold i!

Iar pictura?... Lasă, frate,
Cele pînze de izbeliști!
Nu într'insele găsi-vei
Trupuri calde, vii privesți!

Codri verzi ș'albastre ape
Din uleiuri și boiele
Nu știu să murmure doine
De iubire și de jele!

Iară floarea de pe pînză
În parfum scaldată nu e,
N'o poți rupe s'o dai fetei
Floarea 'n plete să și-o pue!

Și de cit Madona rece
Din tabloul lui Allegri
Nu-i mai bine o copilandă
Caldă, vie, cu ochi negri?

Că-i poți spune fetei: «vină,
«De mă 'nlănțue, copilo,
«Tu doar nu ești fără brațe
«Ca o Veneră din Milo!

«Veți muri, pe cînd statuia
«Va trăi o veșnicie:
«Ea trăi-va, dar e moartă;
«Tu muri-vei, dar ești vie!»

...De-ai surprins'o goală 'ntreagă
Venera lui Cleomene:
Nu-i se fac bujor obrăjii,
Peste ochi n'apleacă gene

Și pe gură nu-i vin scuze
Dulci prostii, minciuni și rețe
Cum nevetei bine-i șade,
Cum stă bine unei fete!

B. Lăzăreanu.

TĂIEREI!

Budgetul să-l echilibreze,
Guvernul taie 'n carne vie.
Și din funcționarii mai taie,
Făcînd mereu economie.

La cei rămași le taie leafa,
In cit trăesc de azi pe mîini;
Pe cînd cei suprimați — sârmanii! —
Ei taie frunze pe la ciini.

Mai abitur insă-avocații
La mofturi taie berechet;
Iar cînd se 'ntînd, judecătorii
Le taie vorba scurt și net.

Papa, cînd ai tocat diurna,
Îți taie apa de la moară;
Și dacă protestezi, atuncia
Îți taie nasul... Bre, ce țară!

Tăiere generală 'i astă-zî:
In lung, in lat și împrejur.
Chiar rabinii pot să confirme
Acest tradițional cusur.

Căldura 'ți taie piuitul
Și pofta 'ți taie să mai scrii,
De și te taie capul încă
Să mai comiți la infami.

De-aceea taiu și eu acuma
Acele strofe din condei.
Bucătăreasa mă vestește
Că am la masă tăietei.

Tailleur.

„DORUL“ LUI PINATH

Se prevăd cele mai aspre pedepse în
potrița circiumarilor cari falsifică băutu-
rile, otrăvindu-și clienții.

E un soi de falsificatori și otrăvi-
tori, însă, cari scapă de rigoarea legii:
sunt aceia cari operează în cîmpul lite-
rilor.

Pe unul din aceștia îl denunță astă-zî
«Zeflemeaua».

Se numește Pinath. Vinde în Calea
Văcărești No. 9 cărți vechi, în loc de
paltoane vechi; falsifică poezia și limba
romînească în tot felul de tipărituri, în
loc să falsifice basamac în vr'un sătuleț
din nordul Moldovei.

Ne-a căzut în mină o cărțuie de cin-
tece, «Dorul», eșită din dugheana acces-
tului onorabil negustor.

E un monument de șarlatanie, de
prostie, și de schimonosire a limbei ro-
mînești.

Am fi lăsat-o în plata Domnului, cu-
getînd cite ocale de spanac se vind zil-
nic pe piața intelectuală a noastră. Dar
ne-am gîndit că literatura lui Pinath,
din nenorocire, se desface, în România,
mai mult de cît versurile lui Eminescu
de pildă. Așa fiind, basamacul otrăvit, pe
care jupînul îl debitează în chip de cărți
de cîntece, devine periculos. Cîți gîgăuți
n'au suspinat cu «Dorul» în mină!

După atît suspinat, se impune — ca

măsură de igienă morală — un : jos
Pinath!

Să deschidem la pag. 4 din «Dorul».
Găsim sub titlul «În pădurea inverzită,
cîntată de sora lui Victor Talianu», ur-
mătoarele :

Iată soarta ne desparte
Să te vad ași mai dori
Cine știe sub ce piatră
Sub ce pom vei putrezi

In pădurea inverzită
Să mi săpați mormîntu meu
Unde nu e nici cruci nici piatră¹⁾
Unde nu e pămîntu greu

Pe de-asupra groapei mele
Să mi semănați viorele
Viorele flori albastre
Le puî Mișo la fereastră

Și iar verde trei Rolele
Mai victor Taliane
Mai lasă-te de belele
Și zi cîntecele tele

De belele eu nu mă las
De ași mai trage cit am tras

Eu pe mița nu o las
De ași mai trage cit am tras

Ca așa 'mi fuse soarta mic
Să mor la Filantropie
Șapte medici să mă ție
Să 'mi facă la otopsie.

Adică, după ce a murit la Filantropie
(vuus?) și după ce i-a făcut otopsie, a
comis această poezie.

Lăsăm la o parte extra-ordinara stu-
piditate a fondului și a formei acestei
pretinse poezii; semnalăm numai că
strofa a doua este — mutilată, bine înțe-
les — dintr'una din poeziile d-nei Ma-
tilda Cugler-Poni.

Aceasta pentru a judeca onestitatea
negustoriei numitului Pinath.

Tot în «Dorul» găsim o poezie inti-
tulată «Fasoane» și sub titlu aceste cu-
vinte : «monolog zis de Montauranu».
Or, «Fasoane» este scrisă de colabora-
torul nostru Tarascon, despre care ju-
pîn Pinath nu pomenește nimic, ba
încă îi mai și schilodește în mod inept
versurile.

La pagina 10 din «Dorul» lui Pinath
sub titlu de «Trăiască România 1, 2, 3,
4, 5, 6,» (!?) citim următoarea idiotie :

Sunt din batalionul 6 vinători
Ce pe mal se arată tremură fiori
Țara Română voi apăra
Copilă mîndră voi îmbrățișa

Ura! Ura! Ura!
Trăiască România
Trăiască Regele Țarei
Trăiască și Regina
Cu oastea ei Romîna

... Pe umăr și pe brațe pe 6 voi purta
Eu iubesc pe 6 ca pe mîndra mea
Țara Română voi apăra
Copilă mîndră voi îmbrățișa.

La pagina 23 găsim «Orfelinu, cu-
vinte de Jacques Horovitz, comunicat de
Zaharia Haber» :

Pe o stradă pustiită
Căutam pe un amic
Vad o ființă rătăcită
Un copil de 5 ani mic

1) Și nici punctuație. Nota Redacției

Era gol n'avea cămașă
Și sârmanul tremura
Sărăcia triumfase
In sârmanul lui Bordeiu

Cum mă văzu mitelul
Venea blind și incetinel
Cum vine la oaia mielul
Tot așa venea și el.

Atunci 'l întrebaiu cu bine
Ce vrei nene, vrei ceva
El îmi răspuse cu suspine
Haide nene undeva.

Și așa mai departe. Noroc că deștep-
tul poet Horovitz s'a comparat însuși
cu oaia. Asta totuși nu ne împiedică
să-i zicem și noi : haide nene undeva.
Nu insistăm asupra acelu «undeva» unde
'l trimetem.

Trebue să menționăm că mare parte
din «poeziile» din «Dorul» sunt sem-
nate de următorii celebri poeți : Horo-
vitz, Henry Lupovici, I. Vexler, M.
Grumberg, Solomon Grun. Toți, pro-
babil, nescai-va băeți din prăvălia lui
Pinath.

Întrebăm foarte serios : oare nu tre-
bue să se ia măsuri urgente și strașnice
contra acestor impertinenți cari fac spe-
culă din schimonosirea limbei și poeziei
romînești?

Igre.

LA SECERĂ

S'a copt a grînelor semînte
Și cîmpul pare acoperit
Cu niște galbene velînte
Intinse pentru îndrăgit.

Din zorî, cu secera în mină,
Flăcăi ascunși pină în briu
In lanul cel de lingă stîna
Doboară spicele de griu.

Iar cînd a soarelui tîrie
Pe la namiezi s'a arătat,
Prin griu sosesc cu voioșie
Drăguțele cu de mîncat.

Și-apoi găsindu-și fie-care
P'al său iubit, p'al său bărbat,
Mult timp își uit și de mîncare
Dosiți de griul secerat.

Ioan D. Iconomescu

O MESERIE CA ORI-CARE

O anecdotă nostimă și autentică :

Acum cîți-va ani se judeca la tribunalul
din Brăila un proces în care o femeie, a-
nume Olga Grimberg, era dată în judecată
împreună cu soțul ei și alții, pentru o
bătăie ce se întimplase în casa de tole-
ranță pe care o ținea numita.

Cînd președintele întrebă pe pretinsul ei
soț ce meserie are, acesta răspuse cu
dignitate arătînd pe directoarea stabili-
mentului :

— Sunt bărbatul dumneaei!

Vă inchipuiți ilaritatea ce a coprins în-
treg tribunalul.

VUEȘTE MAREA...

Vuește marea, cîntecu-i
Și-l zice 'n tihna nopții...
Și focul și-l ard stelele
Pe sus-seninul bolții.

In casă întunerecu-i
Pustiū ca nenorocul;
Și 'ntinde dorul mrejele...

N'a prins bātu-l-ar focul.

Illeana-Fatma.

Constanța, Iulie 1902.

„NOTARUL”

In coștoroaba de primărie, e întuneric
besnă și miroase a sudoare.

In întunericul ăsta, s'aud două respira-
ții: una, cea mai liniștită, a caraului;
cealaltă e a celui legat.

Caraula, n'are voce să vorbească — mă-
car să fie ce-o fi — cu ăsta legat. Dar
cum i-s'a urit d'atita stat, și ca să nu
moțâie, a început, răsît, să întrebe pe hoț,
de una, de alta, pînă ce i-a dat prin cap
să-l întrebe de bogățiile furate.

Legatul, e un hoț renumit, scăpat de
atitea rînduri, prin viclenii, din mîinile
celor ce l'aū prins. Acum se gîndește in-
cordat cum ar putea să-și ia tîlpășița,
ca să nu creadă țărani că vrea să tră-
iască pe spinarea comunei.

Cum stă așa, în întuneric, glasul lui
are intonații batjocoritoare, dar văzut
ziua e o fîntă aproape colțurată: un
cap pătrat, pe un trup pătrat, scurt,
bine legat, pe niște picioare lungi, zdra-
vene și niște pumni: doamne ferește s'a-
jungî sub ei, că nu-ți mai trebuie nici
popă, dar nici luminare!

De pumnii lui zac azi trei inși, cu ba-
bele lingă ei, să le descinte de amețeală
câci rău i-a amețit în vîlmășeala ce s'a
iscat cînd l'aū prins la caii lor.

O clipă e tăcere în primărie:

Caraula cu gîndu la banii hoțului zice
răsît:

— «Să spuî unde ți-ai ascuns furātu-
rile că de unde nu, te omor aici, «No-
tarule»!».

— «Zăăău? Ce spuî vere?!» zice hoțu
batjocoritor. «Mă omori, ai?».

— «Spune, că de unde nu, tai opinci
din pielea ta! unde-s banii?»

— «Fugi mă prostule d'ăici», zice hoțu
disprețuitor. «Ce te răfoiești la mine mă?
nu vezi că nu 'ți șade bine... Ce crezi că
de mă ameninți o să spun?... Da prost
ești mă.»

Caraula stă la gînduri. S'aude, ca un
hîrșuit ușor, cum scoate cuțitu din teacă.
Apoi s'apropie de cel legat. Mina lui di-
buește încet pe pieptul hoțului: apucă pielea
între două degete, o întinde puțin și pune
cuțitu pe ea zicînd scurt:

— «Spuî, saū te jupoi».

Notarul simte un fior rece; dar nu
'și pierde cumpătul, ci zice rar, batjoco-
ritor:

— «Mă prostule mă, o să te mînce
pușcăriă mă, dacă or vedea că m'ai ca-

nonit ca să afli unde mi-s banii. Am să
le spun judecătorilor și o să pape ei pa-
rale și tu papi ocnă, tontule!.. Cu binele
poate să-ți mai spun, da cu amenințări
nu o mai scoți la cale cu mine.»

Caraula intră la gînduri, dă drumul
pielei, cam cu părere de rău, și după cite-va
clipe de gîndire, zice:

— «Apoi hai și spune cu binele: unde-s
banii?»

— «Mă timpitule mă», zice notarul
luător în ris; «da de ce să-ți spun ție,
cînd știu că o să scap mine?»

— «Dă! o să scapi: pe dracu o să
scapi!»

— «Așa crezi? Da ce or să-mi facă mă?»

— «Ce o să-ți facă? O să te spinzure!»
zice caraula ca să sperie pe cel legat.

— «Ei așa! nu mai spune? zău! Da
barim e lungă frînghia?»

— «Lungă...»

— «Cu săpun?»

— «Cu.»

— «Și ce face cu ea p'ormă: o ține
pentru neamuri?»

— «O asvirle.»

— «Păcat» zice Notarul «păcat să strice
atita frînghie pe mine... Dar barim să-
punu e bun?»

— «Păi, cum nu? D'ala dă rufe...»

— «I-ascultă măi vere... Vrei tu ba-
nii mei?» întreabă Notarul.

— «Vreaū. Spune unde sint...»

— «Uite mă: eū tot o să fiū osindit,
și n'o să mă pot folosi de ei; barim să
te bucuri tu de ei.»

Ți-i dau dacă 'mî deslegi coatele ni-
țel, că rău sufăr.

— «Nu se poate, că pă urmă cînd te-or
vedea ăia dimineața cu mîinile deslegate
o pățesc eū.»

— «Prostule. Păi eū vreaū să mă des-
legi de coate și să 'mî legi mîinile în față
cit de tarē vrei, că prea mă dor coatele
așa cum sunt de strins legat, și spre ziuă
mi-le legi la loc. In schimb eū îți spun
unde sint banii mei.»

Caraula stă la sfat cu sine. Pînă la ziuă
el o să-l păzească, și deci nu e primej-
die: întoarce pe hoț, cu spatele spre el,
și începe să-i desnoade cu dinții mîinile.

Notarul răsufflă ca și cînd ar vrea să
prindă puteri. Planu lui este să izbească
un pumn în capu țăraniului, să-l lase a-
mețit și să se desfacă de picioare, să plece.
Dar voind să miște mîinile simte că n'are
putere nici măcar să le îndoie, și 'și
schimbă gîndul pentru o clipă.

Caraula îi apucă dreapta și stînga, le
dă în față, trece frînghia pe o mînă
și cînd să treacă la alta, Notarul ca să
mai cîștige timp zice:

— «Ia vezi că mi s'aū deslegat par'că
picioarele...» Caraula s'apleacă iute, pipăe,
stringe și pe cînd măi face încă vre-o
cite-va noduri la picioare, Notarul aduce
mîinele încet pe de lături spre gîtul ce-
lui de jos. Caraula tocmai s'apleacă să
stringă nodul cu dinții, și în clipa asta,
hoțul vrînd să stringă degetele, simte că
n'are destulă putere încă în mîini și măi
așteaptă. Paznicul se ridică și simțînd frîn-

ghia de la mina hoțului că-i joacă pe o-
braz, ferește în lături ca o șopîrlă, și în
întuneric se întinde la pușcă.

S'aude glasul liniștit al Notarului:

— «Ce, te-ai lovit mă vere?»

Caraula scăpat de bănuiala la care in-
trase, se ridică, s'apropie și leagă mîinile
hoțului zicînd:

— «Ași! da'... acum să spuî unde ți-s
banii. Unde-s mă?»

— «Un'să fie? la Nucul Grecului sint...»

— «Ce spuî? Lingă satu nostru i-ai
adus mă?...»

— «Poî aici e măi sigur... că 'n satu
vostru sint măi ciustiți oamenii. Nu strige
așa mă! că 'mî rupi carnea și se cunoa-
ște că m'ai legat alt-fel.»

— «Nu măi string. Dă unde-s banii?
Departa de Nuc?»

— «Nu, de la rădăcină faci trei pași
spre drum, sapi ca vre-o două trei palme
și dai de o căldare cu galbeni.»

Caraula se vede în gînd om bogat și
zice hoțului:

— «Dacă o fi să scapi, mă! să știî că
te găzduesc eū la mine în pimniță iarna...»

— «Nu cred să măi scap d'ăici. Da or
cum ar fi să 'ți dea d-zeū noroc că te
văz om cu inimă. Ai copii?»

— «Numai o fată.»

— «Mare e mă Caraulă?...»

— «Peste un an o scot la horă...»

— «Ei, să-i dea d-zeū noroc, să fie fe-
ricită, și tu să fii bunic fericit...»

— «Să te audă D-nezeū și Maica Dom-
nului», zice caraula făcîndu-și cruce, «să
te audă Maica Domnului, că mult e bună
și cuminte, fata.»

— «Să-i dai zestre bună... că o să ai
de unde.»

— «Fii pe pace... Uite, vezi parcă m'i-e
necaz că nu 'ți pot da drumu mă Nota-
rule... zău...»

— «Nu-i nimic... nici n'asî pleca eū:
sint că m'i-a venit sfîrșitu... Numai imi
pare rău că nu te-am știut pe tine măi
de vreme, și am măi spus și ăluî care a
fost înainte ta de strajă. Mi-e necaz că
n'o să poți lua singur banii.»

— «Ce vorbești mă?...» întreabă Ca-
raulă; «ce ești nebun? Acu o fi căutînd,
o fi scoțînd banii, firai al dracului de hoț!
că te zdrobesc. O să ia ăla singur gal-
benii!...»

— «Uite ce: leagă-mă cu picioarele de
fereastră ca să fii sigur că nu fug și dute
de fă în parte cu el.»

Caraula, fără vorbă, îl culcă jos, pune
mina pe picioarele hoțului și-i leagă
de gratiile geamului, stringe iute și lăsînd
pușca, o ia la picior spre Nucul Grecului,
la marginea satului.

* * *

Notarul duce mina la gură și trage cu
dinții cit poate. După cite-va clipe mî-
nele 'i sint libere. Le freacă pe la legă-
turi cu putere, și se oprește să se odih-
nească.

I se pare c'aude un zgomot: cu inima
zvicnîndă ascultă. Ce o fi?... De încor-
dare încep să-i fîuie urechile. E un să-
tean care trece pe lingă primărie.

TREI DINTR'ODATĂ

Ziarul «Liberalul» din Iași a primit următoarea scrisoare :

Domnule Redactor,

Vă fac cunoscut că femeia Malti Leizerovici din cotuna Socola, comuna Bucium, județul Iași, în ziua de 3 Iulie pe la ora 1 a născut 3 copii. Buletinul: 1) Sulim, 2) Bela și al 3) Leia. Leizerovici azi a cerut ajutor la Rege și a trimis buletinele No. 51, 52 și 53.

Primiți, etc.

N'am putut nici acum să ne dumerim de ce naiba a mai cerut d. Leizerovici ajutor de la Rege, cînd din triplul fericit eveniment vede ori-cine că n'are nevoie de ajutorul nimănuî.

FLIRT ANTIC

Scena se petrece în coloseul din Roma

Claudia, sclavă, 15 ani

Sixt, fiu de consul, 16 ani

Sixt (zărind pe *Claudia*) ești nelipsită de la lupte?

Claudia. Oh da, imi plac foarte mult.

Sixt. Astă-zî vom avea o luptă prea interesantă.

Claudia. Nerone va veni?

Sixt. Cu siguranță.

Claudia. A, uite-l și pe Petroniu, și-a făcut apariția.

Sixt. Mai elegant ca în tot-d'auna.

Claudia. E urmat de amicul său Marcus Vinicius.

Sixt. L'ai citit pe Petroniu?

Claudia. Am citit «Satyricon» mi-a plăcut cum îl descrie pe Trimalebion. Are și versuri frumoase.

Sixt. Dar acum, de cînd a aflat că Nerone lucrează la o epopee, nu mai scrie versuri.

Claudia. După mine Nerone e un maniac.

Sixt. E chiar un nebun. Tot ce a scris sunt numai copilării.

Claudia. Cu toate acestea fii sigur că are și el admiratori.

Sixt. O, nu mă indoese, curtenii.

Claudia. Se zice că Nerone ar fi arătat unui critic ultima sa lucrare și acesta a găsit-o cam slabă; atunci Nerone a dat ordin ca criticul să fie bătut de sclavi.

Sixt. Îți place literatura?

Claudia. O ador. Am citit de la Livius pînă la Propertius pe toți scriitorii noștri

Sixt. Dar pe cei elini?

Claudia. Pe aceștia mai tirziu.

Sixt. Ce autor preferi?

Claudia. Pe Horatius. O eu cit foc am citit «Garmenele» lui.

Sixt. Avem aceleași gusturi.

Claudia. Uite și pe senatorul Aulus, a salutat pe Petroniu, se întreține cu el.

Sixt. (privind avid pe *Claudia*) Nu știu ce deosebire ar fi între *Claudia* și *Venus*.

Claudia. Nu știți? O deosebire mare de tot.

Sixt. Oh, nu *Claudia* are ceva divin în ea, toți zeii au fost darnici cu ea.

Claudia. Îi aduci *Claudei* prea mari laude.

Sixt. O, *Claudio*, spune-mi, mă iubești, căci eu te iubesc!

Claudia. Mult?

Sixt. O, mulțumesc zeilor puternici că te-ai adus în calea mea. Ha! să plecăm, *Claudio*.

Claudia. Unde?

Sixt. În Africa.

Claudia. Sta!, vom pleca la sfîrșitul luptei...

Xavier

RIME MILIONARE

Ingratitudine

De ți-am adunat surcele
Le-ai găsit c'au cusur cele
Ce le-am luat din batătura...
De-acum pofta să-ți

Intr'un cui de lingă 'ți
Agăți
Șură!

Strategie

În Războiul Anglo-Bur
Eu am găsit un cusur
De-a rămas Dewet mahmur,
Știi de ce a și perit
Regimentu-i iscusit
La lupta din Ladysmith?
— Nu a fost spalat de Smith! 1)

Răsbunare

Imi săriși peste uluci
Și 'mi culeseși cite-va nuci,
Uscate-ai să te usuci!...
Te-oi vedea beat de rachiū
Veți urla și sbiera, chiū!
Ș'atunci să poștești să viū.

Desiluzie

Cînd am luat-o de nevastă
Am crezut că-i fată castă,
Că are o zestre vastă,
Soacra că n'o fi nefastă.

Acum c'o am de nevastă
Fata a eșit cam... vastă,
Zestrișoara foarte castă,
Soacra c'o gură nefastă.

Georges de Riac

MAI ÎN CENTRU

Un amic din Galați ne trimete un afiș care se termină ast-fel :

«Totodată fac cunoscut că m'am mutat mai în centrul orașului, str. Sf. Nicolae No. 15, vis-a-vis de dosul d-lui I. Suré».

Ida Pollak, vestita ghicitoare.

La dracu, madam Pollak, nu puteai să te muți și dumneata în altă parte? Toc-mai vizavi de dosul d-lui Suré te-ai vîrit?

EUFEMISM

Domnu a dat servitorului un strașnic picior în spate. Servitorul se plînge doamnei, dar îi e rușine să indice locul unde a primit afrontul, de aceea îngiimează :

— Și m'a lovit conia în... în... înțelegi d-ta.
— Unde te-a lovit mă?
— Pardon... m'a lovit vizavi de burtă!

1) D. Smith s'ar fi erte această eroare de ortografie la numele său, alt-fel nu eșă *rima nababă*. Pe de altă parte e rugat să-l spele două luni pe subsemnatul ca plată pentru această genială reclamă.

De Riac.

DIN TRADUCERILE OPEREI ROMÎNE

Ca document doveditor de gradul de desvoltare a literaturii noastre lirice, credem interesant să reproducem aici cîte-va din frumoasele traduceri ce se cîntă la opera romînă din București.

Iată întîiu un cor din *Hughenoții* :

Sub bolta verde ce fac stejari
O mindre 'ți sta
Umbră'ți afla
Murmură riul
Ne va 'ncinta
Și de caldura
Ne om apăra
La blindul freamăt
Al undelor
Al nostru dor
Se va 'lina
Da dorul
Da dorul
Da dorul
O! da! Dorul
Mult dulcele Dor
Da, se va alina
Da dorul
În pept s'a lina
S'a alina
S'a alina

Alta din aceeași operă :

Onor! Onor!
Celei mai mindre, onor!
Și la a ei chemare
Sburam, sburam
Da sburam
Da voioși la ale ei picioare
L'ale ei picioare
Noi juram,
Cer!

Și în fine încă un juvaer tot din *Hughenoții* :

O furoare! O furoare!
Al Ce e ast ultragiū,
Ce delir, ce turbează,
Gîndirile sale,
E invins d'alt amor,
D'alt amor prea fatal,
Prea fatal, prea fatal,
E invins d'alt amor
Al h... te-am știut
Al h... tu dor!
E invins d'alt amor,
E invins,
Alt amor poate-aprinde
Nedemnul lui dor!

ȘTIRI ARTISTICE

Tulcenii vor avea în curînd plăcerea d: a aplauda pe artistul Liciu care sosește cu trupa sa aici pentru a da un ciclu de șase reprezentațiuni alese.

Prima reprezentație va fi un festival artistic literar, dat și cu concursul publicistului Florian I. Becescu.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

D-lui M. G. M. Nu din cauza quasi-amenințării copilarești cu care încheiați scrisoarea dv., ci pentru a face un hatir colaboratorului nostru d. C., vom înceta de a mai publica corespondențele d-lui Gest, dintre cari, multe s'au strecurat fără știrea directorului nostru.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Cimpulung

Vilegiatură,
Tevatură:
La Gote beție
Și cofetarie.
Dușu și Mitică
Gogu și Costică
Iși golesc paharul
Inecind amarul,
Lucice, Lenuțe
Fete prea draguțe
Și grase și slabe
(Mi-or cădea în labe?)
La domnu Alecu.
Chef la Gheorghe Grecu.
La șantan la Fani
Ne rulează banii:
Ane, Evantii
Petreteri, beții.
Bulevard Pardon:
Tineri cu fason,
Intreg tribunalu
Antonescu, Lalu,
Diverși ofițeri
Și vre-o doi spîțeri.
Congresul școlar
La nîc secular;
Discursuri în zor,
«Rol de nvațator»
Și filosofie
Și pedagogie,
Număr jubilar
Cu «punct cardinal»,
Cugetari savante
Și ilariante,
Aforism cu haz
De Vasilescu-Paz,
Teorii un kil
Lipsite de stil.

La parc prin alee:
Ochii le scintee
La diverși craidonți
Tineri filifoni,
Roți de clopotari
Trese și—ochelari,
Mustați răsucite
Și cosmetice.
Clubul militar:
Distracții de zar
Poker, preferanț;
Seara controdanț.
Plimbări prin grădină:
Curte la vecină,
Musica lui Kraus,
Discuții de maus.
Ora unu bate,
Maitre tot combate,
De somn nu i mai pasă
Că «tata» îl lasă,
Petrece «a monte»
Salve

Domnu Conte

Constanța

Intr'una din zilele lunei Iunie 1900, ziarul palicăresc *Patris* anunța cu litere mari sub titlul «Urgento che importante»:

Ne șuna la orechi che șcumpul nostru compatrioto, iluștru și țelebru doctor Sichimidys o foșto cu delicatecea rugato de colonia Grețeasca ș'o reprejinte la congresul savancilor iatroși de la univeso, țe o șa aiva loco la Paris, cu ocajiunea eșpujicie.

Guverno franțej o anuceato che nu deșchide eșpujicia pena nu șoșeste si delegato nostru.

Felicitamo calduroș pe compatrioci de ferițita idee și alezere facuta la perșona șavantulu nostru amic și patriot țelebru Doctor Sichimidys, care șuntem pojitiv in-

formaci che c'un varca, țe conduțe șinguro, fiindo si capitano, ș'o bagato la Dunare si lo trecuto in not cu treno șuș pe podu».

Pe la sfirșitul lunei Iulie 1900, nu se mai găsea in toată Constanța nici un țir, toți o șterseseră la gară, pe peronul căreia era o imbulzeală cum nici la 10 Maiu nu se vede.

Orî pe unde dai și orî in ce parte te întorceai era imposibil să străbați. Sta omenirea țicșită întocmai ca niște sardele de Lisa la butoi și nu auzeai vorbindu se de cit grecește.

Era un lucru neobișnuit și cu toate astea nu mi dedeam seama ce are să fie. Curios să văd ce se petrece, mă strecor cu chiu cu vai și aștept cu nerăbdare trenul, ce iată l eă tocmai sosea.

Cînd mi defilau vagoanele pe dinainte observ la fereastra unui vagon de clasa I stînd, într'o poziție majestoasă și impozantă, pe doctorul Sichimidys.

Momentul a fost sublim; căci nici nu se oprise bine trenul și d'odată din mulțime sboară țirii și școt prin fereastra vagonului, anume comandat, pe doctorul Sichimidys, ținîndu-l numai in coade și așa l due pînă la sala Elpis, in mijlocul unei tăceri mormintale și a celei mai vii imbrînceli.

Luat de curent, am fost nevoit și aș fi regretat dacă perdeam această ocazie, să fiu martor ocular la șcene, ce se întîmplă rar in viața unui popor, necum a unui biet muritor ca mine.

In sală era greș de pătruns; de oare-ce era literalmente pline cu tot soiul de țapi și capre. Numai coatele și bătăturile picioarelor mele ștîu cum m'am strecurat prin mulțime, de-asupra căreia țirii trufași aduceau in sbor pe doctorul Sichimidys, pe care, cu multă grije și atențiune, l depun in picioare pe o tribună înălțată într'adins.

Abia atinsese picioarele lui Sichimidys fundul tribunei și de odată isbucnește in sală un sunet de aplause și strigăte de «zito iatroș Sichimidys, oreo praema iatroș!»

Incepuse fie-care țir, țap și patriot să aducă in parte, lui Sichimidys, cuvinte de laude a la greca. Tumultul și entuziasmul era așa de mare in cit pentru a'i potoli a trebuit să aducă pompele cu apă ale primăriei și să intervină ciț-va dintre patrioții fruntași cu sacramentalele cuvinte: «siopi, na seasis, carnaxi, sto paro diavolo, etc..»

După multă trudă se obșinu tăcerea. Atunci Sichimidys, emoționat pînă la lacrimi, aruncînd o privire fulgerătoare asupra sălei și voind să zică ceva, rămase un moment cu gura deschisă, căuțind să i intre muște, sau poate a se reculege.

Desmeticindu-se, c'un gest magistral, el le spuse:

«Mulciumeșco din adințimea boșozilor pentru straluțita primire, țe aci facuto lu ego. Eșpujicia o foșto superba. Cungreșu o foșto șublim și ma inșarținato sa va șpuno complimenturi și șalutari. Vedeci che am foșto la Paris, am luato parte la cungrășu; ama n'am luato parte la dișcucia, am ștato la ușa che a foșto cald la șala».

Toți palicarii isbucnesc in strigăte; inținși se reped și l iau de git pupîndu l și stăruiesc de el să nu mai vorbească, pentru că este obosit de drum și le este frică să nu care cum-va să inebunească patrioții de bucurie.

In urma acestor sfaturi pîrintești, el se induplecă și se retrage de la tribună, fiind dus pînă acasă cu acelaș ceremonial in strigătele neinterupte ale mulțimei de «zito Sichimidys, oreos iatroș!»

Aghiuță

Dorohoi

CÎNTEC

Oare cine din Săveni,
De cînd e 'n funcțiune,
Mai mult pe la Avrameni
Face-a sa inspectiune?

Dumisale-i adresez
Chiar și poezia me —
Dînsul șigur, ca francez,
O sa-mi spuie: *moi charmé!*

Ca să nu-i vie sughiț,
Sau să aibă 'n git un nod
Că l vorbesc... (știi, de un capriț)
Ii spun: uite! moașa 'n pod!

Dar mă tem... cînd va avea
«Zeflemeaua» asta 'n față,
Suparat imi va striga:
«Haide, moașa-ta pe ghița!»

Casto

Râmnicu-Vâlcea

UNA-ALTA

Dup' o zi de plictiseală
Și un timp nesuferit,
Voiam s'ascultam, aseară,
Glasul mușicei iubit.

D'abia marșul ea il cîntă,
Cînd iata pe Ghidion
Că cu glas aprig comandă:
«Musica 'n pavilion».

Iară dînsul, in picioare,
Tot primește la porunci
De la domni și domnișoare,
De la mari și de la prunci.

Se ordonă: «Valsul 'nceapă».
Și toți cavalerii noștri,
Chiar și cei ce put a ceapă
Incep dansul... dans de monștri.

Muzica vrea să 'ncezeze;
Toți injură pe Pandile,
Ca nu pot să mai valseze,
Că le-a pus bețe 'n roțile.

Atunci vine și Axinte
Al cu sticla dupa nas:
«Mă Pandile, ți dau o bere
Numai să ne cîni un vals».

Rillont.

A apărut și se vinde in toată țara cu prețul ridicol de 10 bani, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzînd cele mai geniale poezii ale lu Dom Paladu, precedate de o prefață dato rită eminentului critic romîin Tarascon.

D-ni depositari din provincie al „Zeflemelei” sunt rugați să comunice printr'o carte postală cite volume doresc.

D-nii abonați cari au plecat in vilegiatură sunt rugați să ne comunice noua d-lor adresă pentru a le trimite «Zeflemeaua».

Liceul, Academia și Școala Comercială
„VIRGILIU POPESCU”
 Strada General Florescu, 6—8 și Sf. Gheorghe-Nou, 31
AL TREILEA AN DE FUNCȚIONARE

Cea mai populată școală particulară de băeți din Capitală

Promoție splendidă. Din 216 elevi prezențați la examen de stat, în cele trei secțiuni: liceală, comercială și primară, n'au rămas de cit 14 repetenți, adică numai 6 la sută, dintre cari 12 sunt externi.

Examenelor tuturor secțiunilor se țin în institut, înaintea delegaților trimiși de Onor. Minister.

Internat pentru elevi cari urmează la școala comercială a Statului sau la liceele Mihailu-Viteazul, Matei Basarab și Lazăr Aceștia au preparatori anume.

Pe lângă cursurile după programa Sta-

tului, se fac **preparațiuni speciale** pentru elevi cari vor să intre în școala comercială gr. II, fără a fi terminat cursuri regulate de gimnaziu sau de școală comercială în ferioară, precum și cursuri comerciale de opt (8) luni pentru bacalaureați, cari vor să dobândească diploma de școală comercială.

Cursuri de limbi moderne și de stenografie.

Ingrijire deosebită de educația corporală și socială a elevilor prin dans, exerciții gimnastice, muzică, conferințe literare.

Preparațiuni chiar de acum de corigență și pentru examenele de admitere în licee și școlile comerciale ale Statului.

Director, **VIRGILIU POPESCU**
 Prof. la Liceul Sf. Sava.

A apărut :

DE INIMA ALBAȘTRA

Prețul 10 bani.

MIRCEA G. PETRESCU
 FOST MAGISTRAT, AVOCAT
 S'a mutat în Str. Riureanu, 2
 (Lângă Palatele Justiției și al Poștelor)
CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.
 BUCUREȘCI

MUȘTAR

DIAFAN
 și cu
MUȘTULET

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: **STAICOVICI**

STR. REGALĂ, 11 bis.

MEDALIA DE ARGINT
 CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
 Produselor farmaceutice
ROMÂNE
 LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
 1900

FARMACIA
A. ALTAN

FURNISORUL
 Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
 BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA
 PENTRU
OXIGEN

LABORATOR SPECIAL
 PENTRU
 — ANALISE DE URINA —

OVULE SI SUPOSITOARE
 DE
GLICERINA SOLIDIFICATA
 (singurele aprobate de cons. sanitar superior)

LA MAGASINUL
S. G. ȘERBĂNESCU
 — Calea Victoriei —
 Se găsește în permanență :

Delicioase **ICRE Negre de Taigan**
 Cea mai bună **SUNCA** de P. aga
ROMURI Originale de Brem
UNT-DE-LEMN Virgin de Nisa
VINURI de MASA și de **DESSERT**
 Deposit de **CEAI POPPOFF**
 Singurul deposit cu toate mărcile
 cunoscutele fabricii de
SAMPANIE cu pretul fabriciiilor.
 BOGAT ASORTIMENT DE CAMELE RUSEȘTI

A apărut volumul :

AHTURI ȘI OFURI
 Poezii glumețe de
GEORGE RANETTI
 cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa.
 Prețul 1 Leu și 50 bani
 În București se găsește de vânzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Sococ, Alcalay și la autor.

PENTRU SEZONUL BĂILOR
 este de recomandat
VINUL „ȘTIRBEY”
 SE EXPEDIAZA LA CERERE
 în lăzi de 25—50 și 100 sticle, contra ramburs
 a se cere **PREȚUL CURENT** la
ADMINISTRAȚIA DESFACEREI PRODUSELOR
 de pe proprietățile
PRINCEPULUI BARBU ȘTIRBEY
 BUCUREȘCI, — CALEA VICTORIEI No. 121, — BUCUREȘCI

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA IȘI DĂ
„RENDEZ-VOUS”
 LA
BERARIA
COOPERATIVA
 — PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvânt, căci: excelentele mâncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.